

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.313/2018/11. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2019. évi március hó 14. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kábítószer kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2018. év október hó 19. napján kihirdetett 28.B.683/2018/17-I. számú ítéletét II.r. vádlott tekintetében **megváltoztatja.**

II.r. vádlottat érintő vagyonek Kobzásra vonatkozó rendelkezést akként pontosítja, hogy azt a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala Bírósági Letéti Csoportjánál BL63616031 sorszámu, BL00555/2016/1. bevételi szám alatt 5. sorszám alatt kezelt 462.500,- (négy százhatvankettő ezer-öttszáz) Ft készpénzre, valamint 18.137.500,- (tizennyolc millió-egyszázharminchétezer-öttszáz) Ft erejéig tekinti elrendeltnek.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét II.r. és VI.r. vádlott tekintetében helyben hagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A vádlott és társai ellen indult büntető eljárásban a Fővárosi Törvényszék 2017. május 26. napján kelt 28.TME.286-19/2015/13. számú ítéletét a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 2018. március 13-án hozott határozatával hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.

A megismételt eljárás során a Fővárosi Törvényszék 2018. október 19-én kihirdetett 28.B.683/2018/17-I. számú ítéletében I. rendű vádlottat új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette és kábítószer-birtoklása büntette miatt halmazati büntetésül 3 év szabadságvesztésre és 4 évre közügyektől eltiltásra,

II. rendű vádlottat kábítószer birtoklása büntette (Btk.178.§ (1) bekezdés IV. fordulat, (2) bekezdés b) pont) és új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette (Btk.184.§ (1) bekezdés IV. fordulat) miatt halmazati büntetésül 3 év és 6 hónapi szabadságvesztésre és 4 évi közügyektől eltiltásra,

IV. rendű vádlottat bűnsegédként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette miatt 1 év szabadságvesztésre,

V. rendű vádlottat bűnsegédként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette miatt 6 hónap szabadságvesztésre és

VI. rendű vádlottat új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette (Btk.184.§ (1) bekezdés IV. fordulat) miatt 2 év szabadságvesztésre és 3 évre közügyektől eltiltásra ítélte.

Az eljárás során lefoglalt és még rendelkezésre álló 6.124.000 forintból II. rendű vádlottal szemben 18.604.000 Ft, IV. rendű vádlottal szemben 200.000 Ft, V. rendű vádlottal szemben 60.000 Ft erejéig vagyonek Kobzást rendelt el.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg, annak végrehajtását IV. rendű

vádlott esetében 2 év, V. rendű vádlott esetében 1 évi próbaidőre felfüggesztette.

Rendelkezett arról, hogy az I., II. és VI. rendű vádlottak a büntetés fele részének, míg a IV. és V. rendű vádlottak a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a büntetés kétharmad részének kitöltése után bocsáthatóak feltételes szabadságra, a IV. és V. rendű vádlottakat továbbá előzetes mentesítésben részesítette.

Az előzetes fogva tartásban és házi őrizetben töltött időt beszámította a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A nyomozás során lefoglalt bűnjelek egy részét elkobozni, más részét a lefoglalás megszüntetése mellett részben az érintett vádlottaknak kiadni rendelte, míg a fennmaradó részük megsemmisítéséről döntött. Az eljárás során az I. rendű vádlottól lefoglalt 5.372.500 forint, továbbá 5 € lefoglalását megszüntette, és kiadni rendelte a vádlott részére. A II. rendű vádlott vonatkozásában két ingatlanra elrendelt zár alá vételt feloldotta.

Rendelkezett továbbá az eljárás során addig felmerült bűnügyi költség megfizetéséről is, így a vádlottak közül II. rendű vádlottat 4.227.516 Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

A törvényszék az ítélet írásba foglalása után, 2018. év november 13. napján a 29. sorszámu végzésével az elsőfokú ítélet kijavítását rendelte el akként, hogy az I. rendű vádlottnak kiadandó - forint - készpénzt a vele szemben megállapított bűnügyi költség biztosítására, míg a II. rendű vádlottnak kiadandó és az elsőfokú ítélet 15. oldalán felsorolt bűnjeleket a vele szemben megállapított vagyonekobbzás és bűnügyi költség biztosítására visszatartani rendelte.

Az ítélet ellen II. rendű vádlott védője jelentett be fellebbezést annak a vagyonekobbzásra és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezése ellen, míg VI. rendű vádlott és védője enyhítésért fellebbezett, az ügyész az elsőfokú ítéletet tudomásul vette, így az I. rendű, IV. rendű, és V. rendű vádlottak tekintetében jogerőre emelkedett.

II. rendű vádlott védője írásban is indokolt fellebbezésében előadta, hogy az elsőfokú bíróság a védenca bankszámla forgalmából, az általa elismert bűncselekmény kapcsán számolta ki azt a mértékű vagyongyarapodást, amelyet az ítéletében megállapított. Ugyanakkor e gazdagodáshoz befektetéseket is kellett eszközölnie - a beszerzett anyag értékét meg kellett fizetnie, - így vagyongyarapodásként csak az értékesítés és a szükségszerű befektetés különbözete jelentkezhetett. A védő számításai szerint védenca mintegy 10-30%-os haszonkulccsal dolgozott, ezért a vagyonekobbzás mértékét mérsékelni kérte az elsőfokú ítéletben megállapított mérték 10-30%-ára.

A bűnügyi költség viselése tekintetében hivatkozott a Be.574.§ (5) bekezdésben foglaltakra, miszerint a cselekmény tárgyi súlyához képest aránytalanul nagy bűnügyi költség egy részének megfizetése alól a bíróság a vádlottat mentesítheti. E körben előadta, hogy a vádlott hosszú ideig állt kényszerintézkedés hatálya alatt. Ez idő alatt nem tudott megfelelő keresőtevékenységet és munkát folytatni, azóta céget alapított, több alkalmazottat foglalkoztató vállalkozást vezet. A tekintélyes mértékű fizetési kötelezettség a gazdasági vállalkozása ellehetetlenüléséhez is vezethetne. Védenca személyes együttműködésére is tekintettel, továbbá a személyi körülményei pozitív változására is figyelemmel indítványozta, hogy az ítéletábla méltányosságból mérsékelje a kiszabott vagyonekobbzás, illetve a bűnügyi költség megfizetésére kötelezés mértékét.

VI. rendű vádlott védője írásban is indokolt fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a Fővárosi Törvényszék nem kellő súllyal vette figyelembe a védenca életében bekövetkezett pozitív változásokat, a minden vádlott esetében figyelembe veendő, az enyhítő körülményeken, az időmúláson és a beismerésén túl azt, hogy a védenca a bűncselekmény elkövetését őszintén megbánta, a társadalom hasznos tagjává vált. Hivatkozott arra, hogy védenca önkéntes társadalmi munkát végez a Sirius Állatotthonban, ezenkívül mentorként segíti a drogproblémákkal küzdő

fiatalok gyógyulását. VI. rendű vádlott állandó bejelentett munkahellyel rendelkezik és beteg édesapját ápolja. A védő álláspontja szerint az elsőfokú ítélet ezt a pozitív életutat tenné lehetetlenné, ezért indítványozta, hogy az ítélőtábla az elsőfokú ítéletet megváltoztatva maximális tartamú elzárást szabjon ki, mely nem jár szükségszerűen a korábbi felfüggesztett szabadságvesztés büntetések végrehajtásával.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.829/2018/1. számú átiratában a fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

II. rendű vádlott esetében az ítéleti tényállás tartalmazza, hogy a vádlott az új pszichoaktív anyagokkal és kábítószerrel kereskedés révén legalább 18.604.000 Ft bevételre tett szert. A törvényszék a vádlottra nézve kedvezőbb, az elkövetéskor hatályos rendelkezések alkalmazásával törvényesen döntött a vagyonekhozás felől.

Az ügyészség szerint a törvényszék a II. rendű vádlott által viselendő bűnügyi költség meghatározása során helyesen indokolta, hogy mely költségek merültek fel az ő cselekvőségével összefüggésben. Megfelelő indokát adta továbbá annak is, hogy a Be.574.§ (5) bekezdésének alkalmazására miért nem látott lehetőséget.

Az ügyészség VI. rendű vádlott esetében sem találta a bejelentett védelmi fellebbezést alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás során a perrendi szabályokat megtartotta, olyan abszolút eljárási szabálysértés, mely hatályon kívül helyezésre okot adna, nem történt. A terhelt beismerő vallomását elfogadta, a vádnak megfelelő tényállás alapján a cselekmény minősítése törvényes. A büntetés kiszabása során az irányadó körülményeket megfelelően vette számba és azokat súlyuknak megfelelően is értékelte, számot adott arról, hogy a terhelt esetében miért csak végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazására látott lehetőséget, életvitelének pozitív változását a büntetés mértéke körében értékelte lehetőséget látva a középértéktől lefelé való eltérésre. A kiszabott büntetés a büntetés céljának eléréséhez szükséges, az ügyészség annak enyhítésére indokot nem talált.

Mindezek alapján az ügyészség indítványozta, hogy a Fővárosi Ítélőtábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be.598.§ (2) bekezdése szerinti tanácsulésen II. és VI. rendű vádlottakat érintően a Be.605.§ (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

A fellebbezések nem alaposak.

Az ítélőtábla a Be.590.§ (3) bekezdés alapján az elsőfokú ítéletet - figyelemmel a fellebbezés irányára - II. rendű vádlott tekintetében a Be.583.§ (3) b) pontja alapján az ítéletnek a Be.671.§ 12) és 15) pontja értelmében az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás tárgyát képező rendelkezése (vagyonekhozás, bűnügyi költség), míg VI. rendű vádlott esetében a Be.583.§ (3) pontja alapján kizárólag a büntetésre vonatkozó részében bírálta felül.

Az érdemi felülbírálatnak nem volt akadálya, az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, az ítélőtábla a Be.607.§ (1) bekezdés szerinti megszüntetést, illetve a Be.608.§ (1) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezést megalapozó okot nem észlelt.

A fellebbezések irányára tekintettel a törvényszék helytállóan alkalmazta a Be.562.§ (2) bekezdését, az ügydöntő határozat indokolása a vádra történő utalást, a vádlottak személyi körülményeire vonatkozóan megállapított adatokat, a tényállást, annak minősítését, a büntetékiszabási körülményeket és a határozat egyéb rendelkezéseinek indokolását az alkalmazott jogszabályok megjelölésével hiánytalanul tartalmazza.

Az ítélőtábla a Be.591.§ (2) bekezdés a) pontja alapján határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította. Az így irányadó tényállás alapján a törvényszék okszerűen vont

következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekmények minősítése is törvényes.

A törvényszék II. rendű vádlott esetében részletesen indokolta a vagyoneklobzásra és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezését. A vagyoneklobzás időbeli hatályát illető érvelésével (elsőfokú ítélet 28-29. oldal) a másodfokú bíróság minden tekintetben egyetért, a törvényszék helytállóan alkalmazta a vádlott számára kedvezőbb, az elkövetéskor hatályos büntető törvény rendelkezéseit.

Az elsőfokú bíróság által is felhívott a Btk.74.§ (1) bekezdés a) és d) pontja szerint a vagyoneklobzás kötelező a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, továbbá arra a vagyonra, amely a bűncselekmény elkövetése során, vagy azzal összefüggésben szerzett vagyon helyébe lépett. Az elsőfokú bíróság a vádlott általi beismerés folytán állapította meg, hogy a II. rendű vádlott a 18.604.000 ezer forint bevételre tett szert az új pszichoaktív anyagokkal, illetve kábítószerrel történt kereskedelemből, mely a fent idézett törvényhely szerint a vagyoneklobzás kötelező tárgya.

Téves a védői álláspont, miszerint a vagyoneklobzás alapjául szolgáló vagyongyarapodásként csak az értékesítés és a szükségszerű befektetés különbözete számítandó. A jelenleg is irányadó állandó bírói gyakorlat szerint a vagyoneklobzás nem korlátozható az értékesítéssel elért nyereségre, a törvényi rendelkezés alkalmazása során nem lehet a vagyoneklobzás alá eső vagyon mértékét csökkenteni a kábítószer megszerzésével összefüggő kiadásokkal. Azt a bűncselekménnyel összefüggő teljes vagyonra kell elrendelni, függetlenül a kábítószer megszerzésére fordított vagyon mértékétől, illetve attól, hogy a kábítószer értékesítése az elkövető számára nyereséges, hogy veszteséges volt-e (1/2008. Büntető jogegységi határozat).

Mindebből következően figyelemmel a Btk.75.§ (1) bekezdés a) pontjára is, az elsőfokú bíróság törvényesen alkalmazott vagyoneklobzást II. rendű vádlott tekintetében 18.604.000 Ft tekintetében erejéig.

Az elsőfokú ítéletnek a vagyoneklobzásra vonatkozó rendelkezése mindazonáltal javításra, pontosításra szorul. Az elsőfokú ítélet 4. oldal első bekezdésében jelölt, a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala Bíróság Letéti Csoport BL 6346616031. sorszámú, BL 00055/2016/1. bevételi sorszám alatt ugyanis II. rendű vádlottat illetően csak az 5. tétel alatti 462.500 Ft szerepel, így a vádlottal szemben elrendelt vagyoneklobzást az itt kezelt, és a vagyoneklobzás forrásául szolgáló készpénzen túl a másodfokú bíróság további 18.137.500 forint erejéig tekinti elrendeltnek.

Az elsőfokú ítéletnek a II. rendű vádlottat érintő bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezését az ítéletábra ugyancsak törvényesnek találta.

A törvényszék a költségeket a vádlottak esetében elkülönítve, a bűnjeljegyzékben írtakkal is összhangban állapította meg, és II. rendű vádlottat csak a cselekvőségével összefüggésben felmerülő bűnügyi költség megfizetésére kötelezte, így rendelkezése mindenben megfelel a Be.574.§ (1) (2) és (4) bekezdésében foglaltaknak. A törvényszék külön indokát adta, hogy miért nem tartja alkalmazhatónak a vádlottakat illetően a Be.574.§ (5) bekezdését, utóbbi érvelésével másodfokú bíróság ugyancsak egyetért.

Az ítéletábra VI. rendű vádlott esetében az elsőfokú ítéletnek a büntetés kiszabása körében hozott rendelkezését bírálta felül. Megállapította, hogy a törvényszék a büntetés kiszabása körében a vádlott javára és terhére megállapítható bűnösségi körülményeket teljeskörűen sorolta fel, azok kiegészítésre nem szorulnak, az időmúlás figyelembevétele megfelel a Be.564.§ (4) b) pontban írtaknak.

A másodfokú bíróság egyetértett azzal, hogy a kétszeri felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatti elkövetésre figyelemmel az egytől öt évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmény

esetében a végrehajtandó szabadságvesztésen kívül egyéb büntetés kiszabása a törvény céljával ellentétes lenne.

Az elsőfokú bíróság indokolásában kitért a fellebbezésben megfogalmazott, az elzárásra vonatkozó védői indítványra is, az elsőfokú bíróság e körben kifejtett érvelése helytálló, a bűncselekmény tárgyi súlyára és a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességre figyelemmel még a Btk.46.§ (1) bekezdés szerinti maximális tartamú - 90 nap - elzárás alkalmazása is elenyésző súlyú büntetés lenne a szabadságvesztés-büntetéssel szemben.

Az elsőfokú bíróság az enyhítő körülmények teljes körű figyelembevételével a középértéktől eltérve méltányos tartamú büntetést szabott ki, annak további enyhítésére nincs indok. A törvényszék ezentúl a vádlott pozitív irányban megváltozott életvitelét különös méltánylást érdemlő okként figyelembe vette, és utóbbival indokolta Btk.38.§ (3) bekezdés szerinti azon rendelkezését, hogy a már a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható legyen.

A közügyektől eltiltás a főbüntetéshez igazodó, annak enyhítésére nincs indok.

Az ítélet a VI. rendű vádlottra vonatkozó egyéb rendelkezései törvényesek.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Be.598.§ (2) bekezdése szerinti tanácsülésen a Fővárosi Törvényszék ítéletét II. rendű vádlott tekintetében a Be.606.§ (1) bekezdés alapján a vagyonekobzást illetően megváltoztatta, egyebekben II. rendű és VI. rendű vádlott vonatkozásában azt a Be. 605.§ (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

Budapest, 2019. év március hó 14. napján

Dr. Lassó Gábor s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kósa Zsuzsanna s.k.
előadó bíró

Radnainé dr. Solymosi Viktória s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 28.B.683/2018/17-I. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.313/2018/8. számú ítéletével 2019. év március hó 14. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2019. év március hó 14. napján

Dr. Lassó Gábor s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Németh Renáta
írnok